

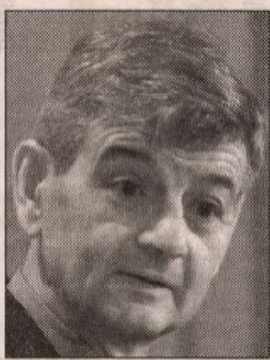
Joschka Fischer Budakeszi díszpolgára lesz

Joschka Fischer, a nemrég kinevezett német külügyminiszter és alkancellár rövidesen megkapja a Budakeszi díszpolgára kitüntető címet. A német politikus, aki lapunk értesülése szerint január 7-én érkezik Magyarországra, s mindössze néhány órát tölt Budapesten, az önkormányzat meghívására ellátogat a településre, ahonnan ősei származtak. A program szerint itt veszi át a kitüntetést.

Kóthyné Herczeg Mária, a budakeszi kisebbségi önkormányzat elnöke elmondta, hogy a második világháború után a község szinte teljesen elnéptelenedett, mindössze egy magyar család lakott ott, a német ajkúak döntő többségét pedig kitelepítették. Ekkor vándoroltak Németországba Joschka Fischer szülei is, akik ma már nem élnek. Rokonok azonban még mindig vannak Budakeszin, Dobos Lászlóné és Huber Lőrinc, utóbbi szintén a kitelepítettek közt volt, később azonban visszatért szülőföldjére. Joschka Fischer már Németországban született, ám tartja a kapcsolatot szülei hazájával, s a budakesziek úgy tudják, többször nyilatkozott arról, hogy becsukott szemmel is végig tudna menni Budakeszi utcáin, hiszen szülei elbeszéléseiből jól ismeri azokat.

A hatvanas évek végének frankfurti demonstrációiban részt vevő, a diákmozgalom és a parlamenten kívüli ellenzék soraiból a zöldekhez eljutó politikus 1948. április 12-én született. A német környezetvédők és pacifisták pártjához 1982-ben csatlakozott, s egy évvel később már mandátumhoz jutott a Bundestagban. A hosszú hajú, farmernadrágot, kockás inget és tornacipőt viselő fiatal ember nem kis feltűnést keltett a parlamentben. A megbotránkozás országos méretűvé dagadt, amikor egy vitában felszólalva egyszerűen seggfecskének nevezte a Bundestag elnökét, Richard von Stücket. Fischer a zöldek pártjában hamarosan szóvivői pozícióba került.

A zöldek ugyan már a nyolcvanas évek közepe óta kormányon vannak több német tartományban, ám politikai nagykörösüket az év őszén érték el. Ezt jól tükrözi, hogy az október 24-i rendkívüli kongresszuson Fischer beszéde után percekig zúgott a vastaps, a határozatokat

JOSCHKA FISCHER

1948. április 12-én született Magyarországról kitelepített sváb hentesmester fiaként.

1968-ban aktívan bekapcsolódott a németországi diákmozgalomba.

1982-ben csatlakozik a zöldekhez.

1983-ban képviselő lesz.

1985-ben Hessen tartomány környezetvédelmi és energiaügyi minisztere.

1998-ban lett német külügyminiszter és alkancellár.

99,9 százalékos szavazati aránnyal fogadták el. A budakeszi származású politikus ezúttal nem farmerben és tornacipőben jelent meg, hanem méregdrága olasz öltönyben, mellényvel és nyakkendővel. Az ötvenéves Fischer mára nemcsak megőszült és lefogyott (két éve hatalmas fogyókúra árán szabadult meg 25-30 felesleges kilótól), de le is higgadt. Ma is szenvedélyes hangon, kiváló szónoki erényeket csillogtatva tud érvelni kedvenc vesszőparipájá, Németország szociális és ökológiai megújítása mellett. Am az egykori utcai harcok vakmerősége, a diákvész pimaszsága, az övön aluli ütésekre való hajlam már hiányzik belőle. Lehet ezt úgy értelmezni, hogy a nagypolitika őt is bedarálja, de lehet úgy is, hogy végre neki is benőtt a feje lágya. Ötvenévesen ez nem szégyellnivaló, még ha hívei időnként visszasírják is a 15-20 évvel ezelőtti Joschkákat.

M. M.

A közhiedelemmel ellentétben nem műhibák, hanem a durva, sértő hangnem miatt ül össze leggyakrabban a megye orvosainak etikai bizottsága. A legújabb egészségügyi szabályoknak hála, nemsokára jó kis kavargás lesz viszont az elnevezésekből, hisz a jövőben a kórházakon belül is felállnak etikai bizottságok, melyek csupán egyetlen dologgal nem foglalkoznak majd: az orvosokkal.

Mindenki sejtí, senki nem tudja igazán meghatározni, mi is tartozik pontosan az orvosi etika fogalmkörébe. A legtöbbször a viselkedési szabályokkal, azaz egyfajta etikettel és a büntető törvénykönyvvel egyaránt némi átfedésben lévő területként kezelik a kérdést. *Ulbing István* pomázi főorvos, a Magyar Orvosi Kamara etikai bizottságának elnöke szerint például azt, ami régen viselkedési evidenciának számított, ma gyakran törvénynek kell rendeznie. Innen nézve kissé a bogár és a rovar esetére hasonlít a helyzet: egyrészt a törvénysértő magatartások mindig etikai vétségeknek tekinthetők, másrészt nem minden etikai vétség miatt indul eljárás a bíróság előtt. Legközelebb még akkor kerülünk a megoldáshoz, ha a józan észre hallgatva egyszerűen csak a helyes és helytelen oldaláról közelítjük meg a dolgot – bár így könnyen összezavarodhatunk, mikor olyan kényes témakörhöz érünk, mint a reklámozás.

Műhiba, vagy csak a beteg kockázata

A lényeg, hogy évente átlagosan 20-25 esetben ülésezik a Pest megyei orvosi etikai bizottság, melynek döntéseit másodfokon az országos etikai bizottság vizsgálhatja felül. A laikusnak érdekes lehet, hogy orvosi műhibával kapcsolatban az utóbbi években a megyében egyetlen etikai ügy sem született. Ez részben annak köszönhető, hogy a műhibáért általában a foglalkozás szabályainak gondatlan vagy vétkes megszegéseként történik felelősségre

Kettő a bizottság

Legtöbbször orvos panaszkodik orvosra etikátlanság miatt

A bent felejtett idegen testeket a nemzetközi vélemény a beteg kockázati tényezőihez sorolja, azzal a kitétel-lel, hogy a konkrét esetet vizsgálva azért még kiderülhet súlyos szabályszegés.

A megye földrajzi elhelyezkedéséből adódóan az orvosi tevékenység etikátlan hirdetése miatt kevesebb a panasz, mint másutt, állítja *Kováts Attila*, a Pest Megyei Orvosi Kamara elnöke. Míg az osztrák határ mellett különösen a fogorvosok között dúl nagy harc, addig sem a váci, sem a szobi fogorvosokat nem rohanatják még le a szlovák turisták hadai, olcsó tömésben reménykedve. Előfordultak ugyan vitás esetek a háziorvosok kártyagyűjtésével kapcsolatban, ám az etikai bizottságnak legtöbbször az orvosok beteggel, illetve egymással szemben használt durva hangneme okán kell üléseznie. Különös, de az orvosokra sokkal kevesebb panasz érkezik a páciensektől, mint saját kollégáiktól.

Konzíliumon elhangzik egy-egy durvább szó

A tapasztalatok azt mutatják, hogy különösen a konzíliumok alkalmával hangzik el egy-egy durvább szó, illetve a másik szakmai hozzáértését kérdőjelezi meg leggyakrabban az orvosok. Etikai vétség megállapításakor a figyelemzetéstől a felfüggesztésig terjedő szankciók közül választhat a bizottság, ám az utóbbira viselkedésbeli kifogások miatt még nem került sor a megyében, állítja *Kováts Attila*. Az már megesset ugyan, hogy valakit azért függesztettek fel, mert nem fizette kamarai tagsági díját, de ez a kamarai elnök szerint éppúgy nem tartozik szorosan az etikai bizottság munkájához, mint azok az esetek, melyek során büntetőeljárás indult az orvos ellen.

Már most megjósolható, hogy az új egészségügyi szabályok következtében egyre több, a betegjékozatsággal és a beleegyező nyilatkozatokkal összefüggő panasz kerül nemsokára az etikai bizottságok elé. Az etikai bizottságok ráadásul megkettőződnek a jövőben –

legalábbis ami az elnevezésüket illeti. Az egészségügyi miniszter tudniillik egy rendeletben döntött a kórházi etikai bizottságok felállításáról, melyek elméletileg az egészségügyi intézmény dolgozóinak etikai ügyeiben lenne illetékes – az orvosok kivételével. Az ápolónőkötől a betegszállítókig vagy éppen a kórházi mérnökökig mindenki e testület hatáskörébe fog tehát tartozni, ám úgy tűnik, részben feleslegesen, mert a szóba jöhető etikai vétségeket esetenként a munkajog is tárgyalja.

Sajnos a jogszabály megfogalmazása annyira homályos, hogy maguk az érintettek sem tudják, mit is vár tőlük pontosan a jogalkotó. Legtöbb intézmény gesztusértékűnek tekinti a szükség szerint, de évente legalább egyszer ülésezni rendelt bizottságok megalakítását. A kistarcsai Flór Ferenc Kórházban mindenesetre meg sem várták a jogszabály hatálybalépését, és már ez év elejétől felállították a maguk etikai bizottságát. A testületet a zavar elkerülése érdekében etikai tanácsnak nevezik ugyan, de ez nem változtat a lényegen. A kistarcsai bizottság *Szabadványi András* főigazgató szerint leginkább a különböző gyógyszerek kipróbálásából adódó problémáknál nyújthat segítséget. A kórházban egyébként ápolásügyi bizottság működik, ezért az új testület csupán megkettőzne egy már létező rendszert.

Bizonytalanságban van a testület

A váci Jávorszky Ödön Kórházban január elejétől tevékenykedne etikai bizottság, mely egyelőre meglehetősen bizonytalanságban van feladatait illetően. *Tóth János* főigazgató is csak találgat, és egy példát említi: nemrég az egyik hozzátartozó kifogásolta azt a kórtermet, melyben rokona feküdt. Talán ilyen esz ehhez hasonló esetekben ül majd össze a bizottság, bár a kórház vezetője szerint valószínűleg fölöslegesen. Az apró-cseprő dolgok ugyanis általában mindenféle bizottságok nélkül elintéződnek.

F. Zs.

A körvasút nem helyettesíti a metrót

A lehetőség ugyan kézenfekvő, de alig csökkentené a belvárosi zsúfoltságot

A főváros gondjain jelentősen enyhítené az elővárosi, illetve a körvasúti rendszer bővítése – hangzott a többször is a közlekedési miniszter. Ahhoz, hogy a vasút nagyobb részt vállalhasson a fővárosi tömegközlekedésből, becslések szerint hatvan-hetvenmilliárd forintos fejlesztésre és legalább két évre van szükség. Ez a – másként jó és régóta tervezett – megoldás azonban még a vasútpártiak szerint sem helyettesítheti a 4-es metrót.

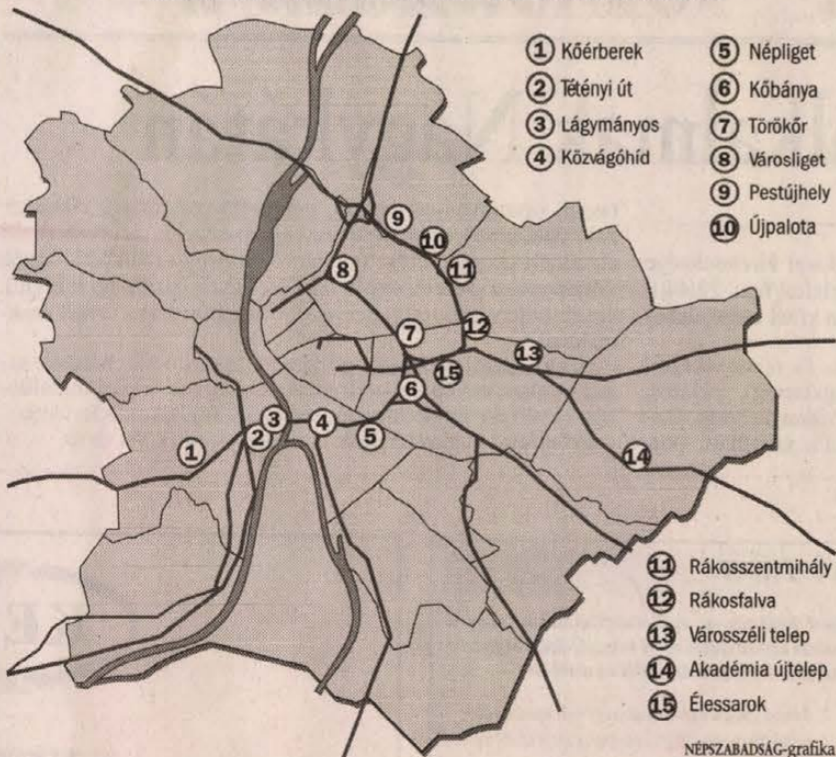
MUNKATÁRSUNKTÓL

Hiba lenne azt hinni, hogy hatvan-hetvenmilliárd forint ráfordítással – amellyel feléleszthető az elővárosi vasúti közlekedés – meg lehetne oldani a főváros tömegközlekedési gondjait, hiszen az erre alkalmas vasúti hálózatnak és a kapcsolódó állomásoknak csak egy része érinti a belvárosi csomópontokat. A lehetőség, bármennyire kézenfekvő is, nem megoldás a belvárosi forgalom csökkentésére, a gyors, kényelmes utazás megvalósítására – mondja a szakemberek egy jelentős része.

Az ötlet azonban egyáltalán nem rossz, ezért is forgatják olyan gyakran szakértői berkekben az utóbbi hónapokban azt a felmerést, amelyet a MÁV Rt. két éve készített e témában. A társaságnak akkor az volt a célja, hogy feltárja, miként vállalná minél nagyobb szeletet a budapesti tömegközlekedésből. A leporolt szakmai anyag két megoldást javasol: a város környéki – de a közigazgatási határon belépő – forgalom színvonalának javításával és a fővárosi tömegközlekedési kapcsolódó pontok kiépítésével minél több utast megnyerni a vasúti közlekedés számára.

Ezt eredményezné – bár nem azonos utazóközösséggel – a körvasúti rendszer felélesztése is, amely a nagy pályaudvarokat elkerülő, városhatáron belüli forgalmat bonyolítaná le. Mindkét megoldás jelentősen enyhítené a főváros gondjait, ám a megvalósításuk egyelőre jó néhány akadályba ütközik – nyilatkozta *Nagy Béla*, a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium

BUDAPESTI PÁLYAUDVAROK ÉS VASÚTVONALAK

vasúti közlekedési fősztályvezető-helyettese.

A pálya jelentős felújításra szorul, megállókát kell építeni, és nem utolsósorban vasúti kocsikat vásárolni e célra. Mindez a két évvel ezelőtti számítások szerint ötven-, mai becslések szerint hatvan-hetvenmilliárd forintba kerülne. Ennek előteremtése enyhén szólva kétséges. Ha mégis sikerülne megtalálni a megfelelő pénzügyi forrást, a járműtender kiírása, elbírálása és a gyártás legkevesebb két évet venne igénybe – mondta *Nagy Béla*.

Ennek ellenére érdemes felfrissíteni az évekkal ezelőtti készült tervet. Éppen ezért a Magyar Államvasutak Rt. szakemberei a napokban ismét átnézik, és ahol indokolt, pontosítják a járműpark-beszerzési és megállóhely-fejlesztési

elképzeléseket – tudtuk meg *Fehér Lászlótól*, a MÁV személyszállítási szakigazgatóságának igazgatóhelyettesétől.

A javaslat rövid távú és távlati megoldásokat is ajánl mindkét lehetőség megvalósítására. Míg az elővárosi vasút hatvan-hetvenmilliárd forintba kerülne, az agglomerációból a fővárosba érkező gépkocsik száma csökkenthető, a körvasúttal a városhatáron belüli közlekedés is gyorsabb és kényelmesebb volna. Mindkettőhöz komoly érdekek fűződnek, hiszen a belváros terhelése alig fokozható tovább, márpedig a tömegközlekedés zsúfoltsága miatt egyre többen ülnek át autóra. A megvalósításhoz szükséges összeg jelentős részét a villamos motorvonatok és vasúti kocsik beszerzése emésztene fel.

Farmos az összefogásra épít

A három és fél ezres lélekszámú Farmos új polgármestere a szomszédos tápiógyörgyei polgármesteri hivatal műszaki főelőadó székében és lakhelyének társadalmi megbízatású alpolgármestereként jutott önkormányzati-közigazgatási tapasztalatokhoz. Ezek birtokeában a választások után a farmosi községhez csatlakozott, gyorsan és zökkenőmentesen zajlott le az átadás-átvétel. A folyamatosságát az is jelzi, hogy *Boros Zoltán* dícséri elődeit, és alapozni kíván a farmosiai legendás hírű összefogására.

Enélkül aligha épültek volna meg a nyolcvanas évek elejétől az iskola, sport- és tűzoltó-létesítmények. Nem lenne víz-, kövilágítás-, gáz- és telefonhálózatunk, ennyi járdánk, pormentes utunk – mondja a falu újdonsült első embere.

Gyorsan hozzáteszi: az elődöknél több figyelmet akar fordítani az emberi tényezőkre, a helyi önszerveződesekre: az évszázados hagyományokkal bíró tűzoltó-egyesületre, a szebb időköt látott sportkörre, a polgárőrségre, a nyugdíjas klubra, a karitatív tevékenységet végző nagycsaládosok szervezetére, a vöröskeresztre és a civileknek helyet adó művelődési ház tevékenységére. Ami pedig megépült, azt javítani, karbantartani, sőt bővíteni kell, mert lassan ugyan, de szaporodik a falu. A lapos tetejű Szelei úti iskolát például érdemesebb új tetővel és beépíthető tetőtérrel ellátni, mint állandóan foltozgatni a beázó lyukakat. A Nyárvesztőnek hívtok falurészben, a vasútsoron és a Vadász utcában a vízhalózatot kell teljessé tenni. Sok belterületi aszfaltozott út javításra szorul a téli felfagyások miatt, a földes, homokos utak lakói pedig szilárd burkolatra várnak. Mandátumának lejártáig ez utóbbiakat szeretné megcsináltatni a képviselő-testület. A zárterekben – Muszályban, Öregszőlőben – viszont azt igénylik az ott lakók és a hétvégi kiskertek tulajdonosai, hogy az önkormányzat folyamatosan tartsa használható állapotban a földutakat.

E munkába szeretném bevonni a „nagyüzemi használókat”, akik a nagyobb járművekkel közlekednek – jelzi a polgármester.

Boros Zoltán azt is jól tudja: az aktív korú farmosiak 90 százaléka naponta vonatozik, főként Budapestre. Nekik a

BOROS ZOLTÁN

1955-ben született Tápiószőlősn. 1980-ban gépipari technikumban végzett, jelenleg a GATE gazdasági mérnök karának levelező hallgatója. 1983-ban nősült, azóta Farmoson él, egy 14 éves leánya van. 1992-től Farmos alpolgármestere. Pártoktól független jelöltként nyert.

faluban maradásban, a kényelemteremtésben, a kulturált környezet megteremtésében segítenek. A környezet szempontjából legnagyobb „falat” a szomszédos Tápiószőlővel közösen, csak több év alatt megoldható szennyvíztisztító hálózat, valamint egy új szilárdhulladék-lerakó megépítése. A fiatalokat pedig abban támogatják, hogy itthon alapítsanak családot, építsenek házat.

Jelenleg mindössze hat darab önkormányzati telek áll rendelkezésünkre – mondja *Boros Zoltán*. – Létkérdés, hogy ingatlaneszerkellet vagy más módon parcellázásra alkalmas területet tudjunk szerezni, amit kedvezményesen osztunk fel a fiatalok között.

A mintegy száz helyi vállalkozót és az ezután önállóululakot is szeretné jobban segíteni Farmoson egy „vállalkozói ház” létrehozásával. A 180 millió forintos helyi költségvetés legalább 10 százalékát fejlesztésekre kívánja fordítani *Farmos* új polgármestere. Figyelik majd a pályázati kiírásokat is, hisz leginkább ott remélhetünk pluszpénzeket a falu gyarapításához.

T. F.